

netwerk

In
nieuwe
stijl!

“Het mooiste? Een koe die vrolijk de box uitloopt!”

Gerard van Triest en Gerrit Pierik vierden in juni een gezamenlijk feestje ter ere van hun 25-jarig dienstjubileum bij Abeos.

In deze editie o.a.:

Medewerker(s) in beeld

Afgelopen juni begonnen drie jonge Abeos-ers aan de beroepsopleiding Rundveepedicure.

Reportage

Een full pull voor bedrijfsverzorger Jan R Emmelink (56): “De kracht die je uit zo’n trekker kan halen.”

Interview

Akkerbouwer Bert Sloetjes: “Weersextremen brengen meer risico’s en stress met zich mee, maar financieel springen we er beter uit.”

Nieuws & actualiteiten

Rundvee & Mechanisatie Vakdagen Hardenberg 2023. Noteer in je agenda: 24, 25 en 26 oktober 2023.

“De weerexcessen zetten onze landbouwers op scherp. Maar gelukkig is er geen sector zo flexibel als de onze, leest u in Netwerk.”

VOORWOORD

Beste lezer. We beleefden weer een bijzonder zomerseizoen. Juni was met 19,4 °C tegen normaal 16,2 °C sinds 1901 nog nooit zo warm. In juli maakten lagedrukgebieden de dienst uit en kreeg het Noorden zelfs te maken met een zeer zware zomerstorm. En augustus was nat. Heel nat. Landelijk viel er gemiddeld 108 mm neerslag. En weet u nog, ook september had met die hete week nog een verrassing in petto.

Kortom, uitdagende maanden voor iedereen die met levend vee en/of gewassen werkt. Warmtestress, groeivertragingen, opbrengstreductie, noem maar op. De weerexcessen zetten onze landbouwers op scherp. Maar gelukkig is er geen sector zo flexibel als de onze, leest u in Netwerk.

Het verhaal van firma Sloetjes is bijvoorbeeld een toonbeeld van deze veerkracht. Met alle kennis en kunde die voor handen is, worstelt de akkerbouwer met de situatie. En komt boven!

Aanpassen vraagt moed en doorzettingsvermogen. En vakmanschap. Daarbij staat Abeos u graag terzijde. Doordat wij continu investeren in onze medewerkers, bieden wij u de beste service aan. En de nieuwe generatie staat al te trappelen van ongeduld! Maar ook dat leest u op de volgende pagina's.

Veel leesplezier.

Met vriendelijke groet,

Martin Engbers

Algemeen directeur C.V.A.B. U.A.

Inhouds opgave.

06

Nieuws & actualiteiten

Rundvee & Mechanisatie Vakdagen Hardenberg 2023.
En goed verzekerd via de Agro-AOV en Zorg & Verzuim.

08

Medewerker(s) in beeld

Afgelopen juni begonnen drie jonge Abeos-ers
aan de beroepsopleiding Rundveepedicure.

16

Op de cover

Gerard van Triest en Gerrit Pierik vierden in juni een gezamenlijk
feestje ter ere van hun 25-jarig dienstjubileum bij Abeos.

20

Interview

Interview met akkerbouwer Bert Sloetjes. "Weersextremen brengen meer risico's
en stress met zich mee, maar financieel springen we er beter uit."

24

Reportage

Een full pull voor bedrijfsverzorger Jan Rammelink (56):
"De kracht die je uit zo'n trekker kan halen."

Verspreiding

Leden, klanten
en medewerkers

Fotografie

Alex Vreeman
www.alexvreeman.nl

Tekst

Jojanneke Rodenburg
Ank van Lier

Redactie

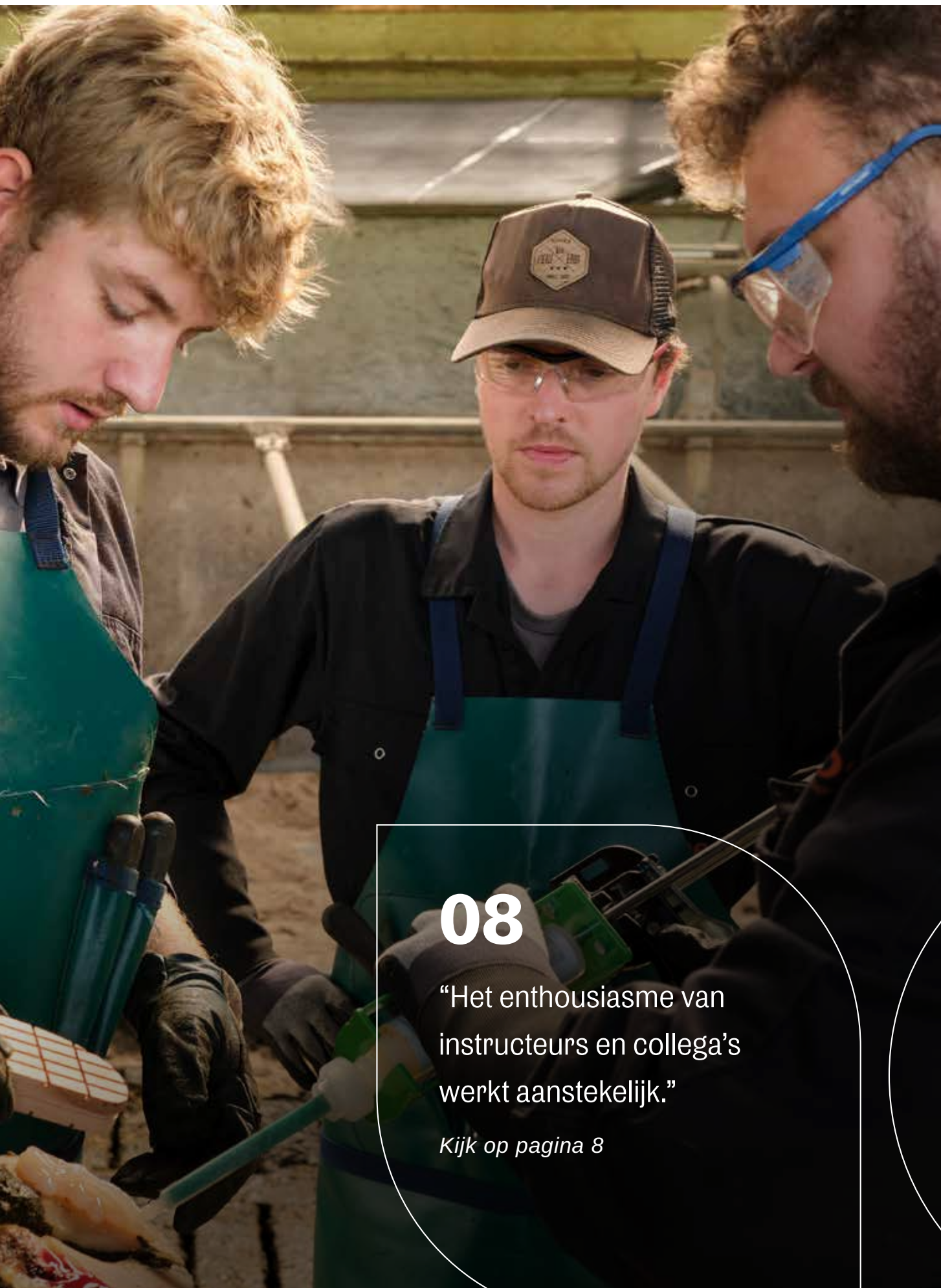
Silke Wils

Redactieadres

t.a.v. Silke Wils
Postbus 7, 7218 ZG Almen
redactienetwerk@abeos.nl

Vormgeving & druk

Joost Hertsenberg | C82.nl
Torendruk

08

“Het enthousiasme van
instructeurs en collega's
werkt aanstekelijk.”

Kijk op pagina 8

NIEUWS & ACTUALITEITEN

Rundvee & Mechanisatie Vakdagen Hardenberg 2023

Noteer in je agenda: 24, 25 en 26 oktober 2023!

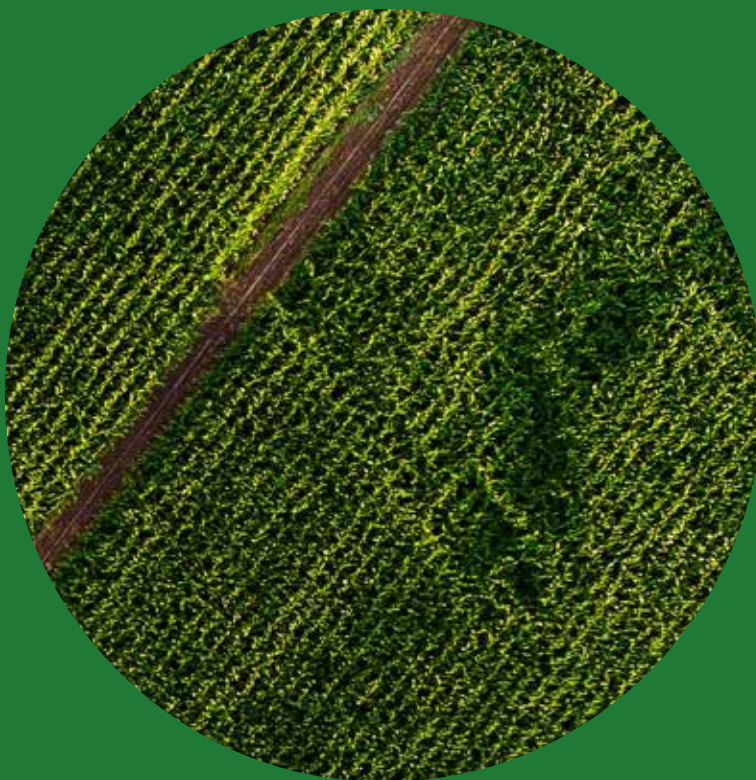
Ook dit jaar zijn wij weer aanwezig in Hardenberg bij het jaarlijkse vakevent RMV voor de agrarische sector in Noord-, Oost- en Midden-Nederland en de Duitse grensgebieden. Het belooft weer een interessante editie te worden.

Dit jaar staan er drie hoofdthema's centraal:

'Toekomst Melkveehouderij', 'Smart Animal Farming' en 'Diergezondheid'. Ontdek de laatste trends op

het gebied van diergezondheid, krijg antwoord op vragen over de toekomstbestendigheid van uw melkveehouderij en raak geïnspireerd door de nieuwste innovatiemogelijkheden binnen de rundveesector.

Kom langs op dinsdag 24, woensdag 25 of donderdag 26 oktober 2023 in Evenementenhal Hardenberg en bezoek ons bij stand 335.

Goed verzekerd!

Risico van arbeidsongeschiktheid van de ondernemer en werknemers zijn goed verzekerd via de Agro-AOV en Zorg & Verzuim!

Abeos Zorg en Zekerheid biedt met de Agro-AOV en Zorg & Verzuim al bijna 18 jaar meerdere unieke verzekeringsoplossingen voor het financiële risico van arbeidsongeschiktheid van de ondernemer of zijn (eigen) personeel.

Agro-AOV

Een Arbeidsongeschiktheidsverzekering (AOV) voor zelfstandig ondernemers kan tijdens (gedeeltelijke) arbeidsongeschiktheid van enorm belang zijn voor de continuïteit van uw inkomen en uw bedrijf. Abeos Zorg en Zekerheid biedt de Agro-AOV; een unieke AOV die speciaal is ontwikkeld voor en door ondernemers in de land- en tuinbouwsector. De Agro-AOV kenmerkt zich door een scherpe premie en uitstekende voorwaarden. De Agro-AOV biedt tevens een optionele ongevallenmodule. Deze module geeft voor een geringe meerpremie een ruime eenmalige extra (netto) uitkering indien u door een ongeval overlijdt of blijvend invalide raakt.

Loonwerker-AOV

Naast de Agro-AOV bieden wij inmiddels ook de Loonwerker-AOV aan. Een AOV, specifiek bedoeld voor de (agrarische) loonwerker en afgestemd op diens wensen en behoeften.

Inkomenspakket Zorg & Verzuim

Als werkgever bent u meer dan ooit verantwoordelijk voor de aanpak van ziekteverzuim van uw

medewerkers. Met Zorg & Verzuim biedt Abeos Zorg en Zekerheid een uitstekende en modulaire totaaloplossing voor werkgevers in de agrarische sector. Werkgevers worden volledig ondersteund bij de risico's en verplichtingen in geval van ziekte en arbeidsongeschiktheid van (eigen) personeel. En dit alles tegen gunstige premies en tarieven. Inmiddels bieden wij ook de door het Verbond van Verzekeraars in samenspraak met werkgeversorganisaties ontwikkelde MKB-Verzuim Ontzorg Verzekering aan.

Deze totaaloplossing sluit eveneens naadloos aan bij uw (groene) CAO en dekt o.a. de bijkomende kosten in geval van met name langdurig verzuim. Een eventuele premiestijging is minder afhankelijk van het verzuim in uw eigen organisatie. De arbodienst geeft maximale ontzorging omtrent uw re-integratieverplichtingen. Ook als u elders een (verzuim) verzekering en/of Arbo-contract heeft lopen kan het interessant zijn om vrijblijvend een offerte van Zorg & Verzuim op te vragen.

Meer weten?

Heeft u vragen over de Agro-AOV, Loonwerker-AOV en/of Zorg & Verzuim? Kijk dan op: www.abeoszz.nl of neem contact met ons op via telefoon 0573-259014 of via info@abeoszorgenzekerheid.nl

MEDEWERKER(S) IN BEELD

Klauwverzorgers in de dop

“Het enthousiasme van instructeurs en collega's werkt aanstekelijk.”

Afgelopen juni begonnen drie jonge Abeos-ers aan de beroepsopleiding Rundveepedicure. Naast de nodige theorie en praktijklessen op het Aeres Training Centre in Oenkerk, gaan de studenten twee à drie dagen per week op pad met gediplomeerde Abeos-klauwverzorgers.

Een koe met gezonde klauwen staat langer aan het voerhek te vreten, laat haar tochtigheid beter zien en loopt meer op de robot. Dit zorgt voor een hogere melkproductie en betere resultaten. Logisch dus dat veehouders steeds vaker een beroep doen op de vakkennis van onze klauwverzorgers. Om ook in de toekomst aan deze wens te kunnen voldoen, investeert Abeos in de werving van nieuwe vakkrachten en hun opleiding.

Abeos heeft drie nieuwe klauwverzorgers in dienst genomen en betaalt hun opleiding tot professioneel Rundveepedicure. In mei doen ze examens. Tot die tijd worden de jongens intensief begeleid door het bestaande team van vakspecialisten. Want alhoewel theorie absoluut noodzakelijk is voor een gedegen basis, leer je de fijne kneepjes van het vak toch het beste in de praktijk. Dus hup, zo vaak mogelijk mee naar klanten om te helpen bekappen. De nieuwelingen vinden het prachtig en kunnen niet wachten zelfstandig op pad te gaan.

Lees verder op de volgende pagina's >

Adne Boenink (21)

“Na de les klauwbekappen op het mbo dacht ik al: wow, dit is leuk.”

De wil is er zeker bij Adne. Nu nog wat meer ervaring en dan is hij klaar voor het echte werk, verwacht hij. Adne heeft een opleiding Veehouderij niveau 3 afgerond op het Zone.college Doetinchem en werkte daarna bij verschillende melkveehouders. Adne woont in Varsseveld.

Ja! Ik word klauwverzorger...

“Na de les klauwbekappen op het mbo dacht ik al: wow, dit is leuk. En dus ben ik stage gaan lopen bij Abeos, vier weken lang mee met klauwverzorger Raymond Spexgoor. Daar zag ik met eigen ogen wat een goede klauwverzorger voor koeien kan betekenen. Kreupel de box in en lopend er weer uit. Dat wilde ik ook graag kunnen. Het liefst was ik toen al in dienst gekomen bij Abeos. Ik moest eerst maar eens mijn rijbewijs halen, zeiden ze. Dat is gelukt. Sinds kort heb ik een bedrijfsauto met eigen bekapbox.”

Tot nu toe leerde ik...

“m'n kop erbij te houden! De eerste dag na de vakantie snee ik gelijk met het hoefmes in m'n vinger. Ik lette een seconde niet op en het was gebeurd. Het is sowieso zwaarder dan ik had verwacht. Een aantal keer hebben we alleen met tang

en mes moeten bekappen, zoals vroeger zeg maar. Dat viel vies tegen. Man, wat ben ik blij dat deze generatie ook een slijpschijf en hydraulische box kan gebruiken.”

Hier moet ik nog aan werken...

“Ik vind het best moeilijk om nauwkeurig te blijven. Als je een hele dag koeien bekapt, moet de laatste klauw natuurlijk net zo goed gebeuren als de eerste. Elke koe verdient evenveel aandacht. Je wilt niks afraffelen, ook niet onbewust. En dat is eerlijk gezegd best lastig. Door veel te oefenen verwacht ik consequenter repeterende werkzaamheden te kunnen uitvoeren.”

Als ik mijn diploma heb, dan...

“zit ik hier voorlopig goed. Abeos is een betrouwbare werkgever en ik heb leuke collega's. De ene dag werk je samen en bekap je in teamverband een grote koppel, de andere dag behandel je zelfstandig wat probleemgevallen. Die afwisseling lijkt me fantastisch. Ik heb er echt zin in.”

Joost Weegenaar (21)

“Elke dag buiten en elke dag met dieren werken. Dat is mijn ideale baan.”

Na zijn opleiding aan Landstede in Raalte (MBO Veehouderij niveau 4) vertrok Joost voor 7 maanden naar Canada. Daar deed hij extra ervaring op met loonwerk, melk- en vleesvee. Sinds februari is hij in dienst van Abeos. Joost woont in Zwolle.

Ja! Ik word klauwverzorgers...

“Elke dag buiten en elke dag met dieren werken. Dat is mijn ideale baan. Ja, dat doe ik nu ook al als bedrijfsverzorgers, maar als klauwverzorgers kom je ook nog eens elke dag op een ander bedrijf. En nu ik de cursus doe, weet ik zeker dat het een goede keus is. Vooral problemen oplossen vind ik een leuk onderdeel. Je ziet dat een koe slecht loopt en vraagt je af: ‘Wat is daar de oorzaak van?’ Het is een combinatie van denken en doen.”

Tot nu toe leerde ik...

“dat je verder moet kijken dan de klauw alleen. In Oenkerk hebben we anatomielessen gehad. We moesten alle botjes in de poot kennen, vanaf de heup tot aan het puntje van de teen. Want soms denk je dat een probleem in de klauw zit, maar zit het probleem uiteindelijk ergens hogerop in de poot. En dan heb je ook nog factoren als voeding en staltype. Best complex ja. Maar als je de theorie tijdens bedrijfsbezoeken

in het echt ziet en nogmaals krijgt uitgelegd, komt de kennis goed binnen. Ik heb nu nog meer waardering voor het vak en mijn collega's gekregen.”

Hier moet ik nog aan werken...

“Ik vind het vooral moeilijk om de originele staat van de klauw te bepalen. Dus, wat moet er gebeuren om een klauw weer goed te krijgen? En dan vooral de complexere gevallen. Zo'n kurketrekklauw bijvoorbeeld. Hoeveel en waar moet je er dan wat vanaf halen? Dat leer je het beste door zo vaak mogelijk te doen. Ervaring dus. Daarom vind ik het belangrijk om zo vaak mogelijk met andere klauwverzorgers mee te gaan. Naar koppelbehandelingen, want dan krijg je het ritme in de vingers, en naar de behandeling van probleemgevallen, want dan ga je meer de diepte in.”

Als ik mijn diploma heb, dan...

“ga ik fulltime aan de slag als klauwverzorgers. Bij Abeos natuurlijk. We hebben hier in de regio een heel leuk team waar ik veel van kan leren. En als de oudere generatie klauwverzorgers in de toekomst het stokje moet doorgeven, staan wij klaar! Misschien word ik in de toekomst zelf ook wel instructeur. Het lijkt me heel leuk om nieuwe klauwverzorgers op te leiden.”

“Ik vond het altijd al leuk om met dieren te werken en na een stage werden koeien favoriet.”

Koeien zijn leuker dan olifanten. Dat beseftte Sam tijdens zijn mbo opleiding Diervverzorging (niveau 3) op het AOC in Doetinchem. En dus solliciteerde hij niet bij een dierentuin, maar ging hij aan de slag bij Abeos. Na 3,5 jaar gemolken te hebben, schreef hij zich in voor de opleiding Rundveepedicure. Sam woont in Steenderen.

Jal ik word klauwverzorgder...

“Ik vond het altijd al leuk om met dieren te werken en na een stage werden koeien favoriet. Melken is leuk, maar ik wil graag meer kunnen; mijn kennis verbreden. Dus toen Abeos de specialisatie klauwverzorging voorstelde, leek me dat super interessant. Maar ja, weer de schoolbanken in... Toch was ik na een paar keer meelopen met een collega om. Het vak spreekt me enorm aan. Je bent constant bezig met de beesten en je helpt met problemen oplossen. Daarnaast lijkt het me leuk om boeren te informeren. Dus om een stukje kennis te delen over klauwgezondheid.”

Tot nu toe leerde ik...

“Mijn ‘aha-momentje’ was bij de faculteit Diergeneeskunde in Utrecht. Daar gingen we bekappen op poten van dode

koeien. Aan het einde van de sessie werden de poten in de lengte doormidden gezaagd en zag je dus de binnenkant. Het verbaasde me hoe snel je te dun snijdt. Natuurlijk ken je de maten uit je hoofd, maar toen zag ik pas hoe weinig speelruimte je eigenlijk hebt.”

Hier moet ik nog aan werken...

“Misschien dat ik daardoor iets te voorzichtig ben geworden. Ik ben bang dat ik te diep ga, zeker met een slijptol. Gelukkig heb ik nu nog het meetstaafje ter controle, maar uiteindelijk moet je kunnen snijden op het blote oog. Om dat gevoel te krijgen, ja, daar gaat nog wel wat tijd overheen.”

Als ik mijn diploma heb, dan...

“Op vrijdag krijg je de planning voor de volgende week en dan ga je gewoon op pad. De vrijheid, daar kijk ik het meeste naar uit. Ik hoef enkel mijn uren in te leveren. Heel makkelijk. Laarzen, overalls, de beste bekapbox en een bedrijfsbus: Abeos regelt alles. Net als deze opleiding trouwens, die krijg ik helemaal vergoed. En daar ben ik zeker dankbaar voor.”

25 jaar
in dienst bij
Abeos.

OP DE COVER

Jubilarissen Gerard van Triest en Gerrit Pierik over hun werk als klauwverzorger

“Het mooiste? Een koe die vrolijk de box uitloopt!”

Gerard van Triest en Gerrit Pierik vierden in juni een gezamenlijk feestje ter ere van hun 25-jarig dienstjubileum bij Abeos. In die jaren waren ze voornamelijk actief als klauwverzorger - en nog steeds. Beiden genieten ze nog iedere dag van dit werk: vanwege hun passie voor koeien, de afwisseling én de collegialiteit binnen de groep klauwverzorgers van Abeos. Maar er veranderde in de afgelopen jaren ook veel. Heel veel.

Gerard van Triest:

‘Een badhanddoek voor al mijn zweetdruppels; dat zal ik nooit vergeten’

Hoewel zijn ouders geen agrarisch bedrijf hadden, groeide Gerard van Triest uit Hoonhorst wel op in ‘een echte boerenfamilie’, zoals hij zelf zegt. Hij wist dan ook al jong dat zijn toekomst in de agrarische sector lag, en bij voorkeur in de melkveehouderij. “Na de Middelbare Landbouwschool werkte ik eerst enkele jaren op een gemengd bedrijf, daarna werd ik bedrijfsleider op een melkveebedrijf in Drenthe”, vertelt Gerard. “Abeos was hier kind aan huis voor de klauwverzorging. Toen de boerderij na zeven jaar werd verkocht en ik weg moest, zei de planner van Abeos – met wie ik altijd goed kon opschieten - tegen me: ‘Waarom kom je niet bij ons? We hebben altijd werk voor iemand die een boerderij kan leiden.’ Toen was de keuze snel gemaakt.”

Fysiek minder zwaar

Gerard ging aan de slag als bedrijfsverzorger en startte daarnaast een opleiding tot klauwverzorger. Hier lag de afgelopen 25 jaar ook de focus van zijn Abeos-werkzaamheden. “Ik vind het prachtig werk; koeien zijn namelijk mijn grote passie. Wat het mooiste is? Wanneer een koe kreupel de bekapbox inkomt en bijna niet kan lopen, en na afloop vrolijk de box uitloopt. Daar doe je het voor. Maar ik geef toe: je moet er wel een beetje een tik voor hebben. Het is namelijk niet het schoonste en lichtste werk.” Desondanks werd het werk van klauwverzorger in de afgelopen 25 jaar fysiek minder zwaar, geeft Gerard aan. “Er zijn allerlei hulpmiddelen gekomen, die het werk makkelijker maken. Ook kunnen we de koe nu op hoogte zetten, waardoor je niet meer hoeft te bukken. Maar eerlijk is eerlijk: het verschilt ook per koe hoe zwaar het is. Als de boer gejaagd is, zijn de koeien doorgaans ook wat pittiger.”

Betrokken

Ook de schaalvergroting in de melkveehouderij had de nodige impact op de werkzaamheden. ‘Vroeger’ werden alle koeien in een stal in één keer behandeld, nu gaat dit meestal fasegewijs. “Doorgaans gaan we één dagdeel naar een bedrijf, waar

we gemiddeld 20 tot 25 koeien behandelen. Meestal zijn dat sowieso de dieren waarbij problemen worden verwacht, of die worden drooggezet voor het afkalven. Zij kunnen dan herstellen gedurende de periode dat ze geen melk hoeven te geven.” Het contact met de boeren is, ondanks dat de bedrijven groter zijn geworden, nog steeds goed, geeft Gerard aan. “Het is altijd gezellig en we schuiven vaak bij de boeren aan tafel aan. En persoonlijk voel ik me ook heel betrokken bij de bedrijven waar ik kom; ik ben geïnteresseerd in wat er speelt.”

Badhanddoek

Als het aan Gerard, nu 58, ligt, maakt hij de tijd tot aan zijn pensioen vol bij Abeos. Hij geniet van het werk, van de goede sfeer binnen de groep klauwverzorgers en voelt zich op zijn plek bij Abeos. “Ik ga nog iedere dag met plezier aan het werk. En naast de klauwverzorging heb ik nog een melkadres, samen met Gerrit. Ook daar geniet ik van.” Tot slot herinnert hij zich nog een anekdote uit zijn beginjaren bij Abeos. “Mijn eerste melkadres was bij een vrijgezelle boer. Ik molk daar de hele zomer door. Het was toen erg warm en ik zweette behoorlijk veel. Toen ik in november trouwde, kwam de betreffende boer op onze receptie. Mét een badhanddoek, voor alle zweetdruppels die ik had geproduceerd. Dat zal ik nooit vergeten.”

Gerrit Pierik:

‘Ik ben verslaafd aan dit werk’

Gerrit Pierik (47) uit Dalfsen is eerlijk: hij zou het liefst fulltime boer zijn. Maar het melkveebedrijf dat hij in 2006 overnam van zijn ouders telt ‘slechts’ 56 koeien; te weinig voor een volwaardig inkomen. “En verder groeien zie ik op dit moment niet zitten, vanwege alle onzekerheid in de sector”, zegt hij. “Een combinatie van een eigen bedrijf en een baan bij Abeos is dan het beste alternatief. En vast werk geeft ook een stukje zekerheid; dat is fijn.”

Goede klik

Gerrit kwam op 18 november 1997 in dienst bij Abeos. Na zijn agrarische opleiding ging hij in eerste

instantie aan de slag bij een loonwerker. In de wintermaanden had deze echter geen werk voor hem. "Dat betekende dat ik in de WW moest, maar dat zag ik niet zitten. Toen kon ik als bedrijfsverzorger aan de slag bij Abeos. Helpen bij het metselen van putten was mijn eerste klus, dat weet ik nog goed. En binnen een week had ik mijn eerste melkadres; daar bleef ik een half jaar." In eerste instantie werkte Gerrit veel in de varkens, daarna werd hij zes jaar lang ingezet bij de gemeente Heino en later bij de gemeente Raalte. "Maar daarnaast ben ik altijd blijven melken; dat vind ik ontzettend mooi om te doen. Toen ik weg moest bij de gemeente, vroeg men bij Abeos of ik klauwverzorger wilde worden. Dat sprak me wel aan, zeker omdat het om koeien ging. En nu ben ik verslaafd aan dit werk. Omdat ik met koeien werk, maar ook omdat we een geweldige groep collega's hebben - we doen alles voor elkaar - en ik een goede klik heb met de boeren waar ik kom. Daarnaast is het goed te combineren met mijn

eigen bedrijf en is het heel afwisselend: elke dag is anders en ik kom op veel plekken. Hier leer ik ook weer dingen, die ik thuis kan toepassen."

Veel stoppers

Gerrit geeft wel toe dat, als de situatie nog hetzelfde was als in de beginjaren, hij meteen zou stoppen met het werk als klauwverzorger. "Toen was het echt zwaar, vooral omdat je de hele dag moest bukken. Nu is het veel prettiger en makkelijker werken. Wat me wel aan het hart gaat, is dat er zoveel boeren zijn gestopt in de afgelopen jaren. En de bedrijven die zijn overgebleven, zijn groter geworden." Volgens Gerrit is het goed mogelijk dat hij nog eens 25 jaar volmaakt bij Abeos. "Het is gewoon een heel fijn bedrijf om voor te werken. En als ik een keer gras moet maaien, is dat altijd mogelijk en kan ik makkelijk een dagje vrij nemen. Dat is ideaal."

INTERVIEW

Met akkerbouwer Bert Sloetjes

“Weersextremen brengen meer risico's en stress met zich mee, maar financieel springen we er beter uit.”

Met een omvang van ruim 500 hectare hoort Landbouwbedrijf Sloetjes in Halle tot de grotere akkerbouwbedrijven van ons land. Eigenaar Bert Sloetjes heeft na 40 jaar nog altijd plezier in zijn werk, maar ziet ook de weersextremen - en daarmee de risico's – ieder jaar toenemen. Hierdoor maakt de ondernemer extra kosten voor onder meer beregening en de inzet van gewasbeschermingsmiddelen tegen schimmels. Maar er zijn ook voordelen: door het grillige en extremere weer is de verwerkende industrie bereid om meer te betalen voor akkerbouwproducten.

Voor Bert Sloetjes (58) was van jongs af aan duidelijk dat zijn toekomst in de agrarische sector zou liggen: hij wilde het liefst koeienboer worden. Het liep anders. Hoewel zijn ouders aanvankelijk een gemengd bedrijf runden met varkens en koeien, moesten ze deze dieren om gezondheidsredenen van de hand doen. “Ik besloot na de MAS toch aan de slag te gaan op het ouderlijk bedrijf, dat nog flink wat grond omvatte”, vertelt Bert. “Hier startte ik met het verbouwen van akkerbouwproducten; het zaaien en laten groeien van een gewas tot een oogstbaar product vond en vind ik machtig mooi. Ik begon met maïs, erwten en granen. Gaandeweg kon ik mijn bedrijf verder uitbreiden, mede doordat er meer grond beschikbaar kwam in de omgeving. Dit als gevolg van de superheffing en het inkrimpen van de rundveehouderij. Na verloop van tijd ging ik daarom ook aan de slag met de aardappelteelt. Overigens verliep dit niet allemaal van een leien dakje:

ik heb de eerste jaren behoorlijk wat leergeld betaald, ben door schade en schande wijs geworden.”

Flinke puzzel

In de loop der jaren groeide het bedrijf uit tot de huidige omvang van ruim 500 hectare. Bert benadrukt dat de bedrijfsvoering op punten echter behoorlijk afwijkt van die van een 'traditioneel' akkerbouwbedrijf. “Wij hebben geen honderden hectares in eigendom; slechts 30 hectare is eigen grond. De rest huren we van en ruilen we met partijen in de omgeving: veehouders, gestopte ondernemers, et cetera. In totaal doen we met wel tachtig partijen zaken. We werken ook intensief met hen samen: zo verbouwen we voedergewassen voor veehouders en rijden we hun mest uit op ons land. Op die manier brengen we het principe van kringlooplandbouw dus al in de praktijk.

A man with short brown hair and a slight smile stands in front of a dark, corrugated metal industrial building. He is wearing a light-colored, short-sleeved button-down shirt with a small dark logo on the left chest, blue jeans, and a brown leather belt. A watch is visible on his left wrist. The background shows a large open bay door of the building, revealing some equipment inside. The lighting is bright, suggesting daytime. A white circular graphic element frames the text on the left side of the image.

“Ik besloot na de
MAS toch aan de
slag te gaan op het
ouderlijk bedrijf,
dat nog flink wat
grond omvatte.”

“We hadden in het verleden ook wel eens droge jaren, maar ik heb het gevoel dat er sinds 2018 een extra tandje is bijgezet.”

Maar eerlijk is eerlijk: deze manier van werken is behoorlijk tijdrovend en een flinke puzzel. Je moet ieder jaar kijken wat er beschikbaar is aan grond, wat een bepaalde grondeigenaar wel of niet wil, welk gewas waar het beste past, et cetera. Ik heb wat dit betreft een behoorlijk goed ‘fingerspitzengefühl’ ontwikkeld. En ik vind het daarnaast ook leuk om te doen.” Het bouwplan van het bedrijf bestaat vandaag de dag uit een breed scala aan teelten: poot- en consumptieaardappelen, sperziebonen, waspeen, erwten, uien, bieten, graan en snijmaïs. “We zijn jaarrond druk en hebben eigenlijk altijd te veel werk. In feite kun je stellen dat alles wat ik doe een soort van op mijn pad gekomen is. En ik heb steeds geprobeerd om hier zo goed mogelijk handen en voeten aan te geven. Hoewel het zeker niet altijd makkelijk is, ben ik er nog steeds happy mee.”

Investeren in beregening

Sloetjes geeft toe dat de risico's van het runnen van een bedrijf met een dergelijke omvang niet klein zijn. Sterker nog: deze worden alleen maar groter, met name vanwege de klimaatverandering en het veranderende weer. “We hadden in het verleden ook wel eens droge jaren, maar ik heb het gevoel dat er sinds 2018 een extra tandje is bijgezet. Op 2021 na hadden we sindsdien ieder jaar te maken met extreem droge perioden.” De ondernemer investeerde om die reden fors in beregening: haspels, slangen, tractoren, mankracht, et cetera. “In droge perioden houden gemiddeld twee tot drie mensen zich continu bezig met beregenen. Dit brengt een behoorlijke extra kostenpost met zich mee; aan arbeidsuren en aan diesel. Daarbij blijven de opbrengsten toch nog vaak achter. In de aardappelen kunnen we bijvoorbeeld niet zoveel beregenen als we zouden willen. We beregenen namelijk uit grondwater en dit bevat hier in de Achterhoek behoorlijk wat ijzer. Dat kan funest zijn voor een aardappelgewas. Om die reden houden we de rem erop met beregenen: we proberen het gewas alleen groen te houden, zodat dit kan doorgroeien op het moment dat er weer wat neerslag valt.”

Bodemkwaliteit op orde

Een switch naar andere, minder droogtegevoelige gewassen ziet Sloetjes niet als oplossing voor de toenemende droogteperioden. “In mijn beleving heeft ieder gewas water nodig. Daarbij: je moet ook een product telen waar de markt om vraagt. En in droge perioden is dikwijls niet alleen de droogte een probleem, maar ook de warmte en de zon. Dit zorgt bijvoorbeeld voor zonnebrand in de teelt. Mijn overtuiging is dat je droogte het beste te lijf kunt gaan door te zorgen dat de bodemstructuur en -kwaliteit op orde zijn, waardoor de bodem meer vocht vasthoudt. Als je dit aanvult met beregenen, kom je een heel eind.”

Natte perioden

Naast perioden van droogte moet de ondernemer steeds vaker dealen met overvloedige regenval en natte perioden. Dat was onder meer deze zomer het geval. “Toen hebben we op enkele percelen greppels gegraven, om ervoor te zorgen dat het water goed weg kon. Desondanks trad hier en daar toch waterschade op. Daarnaast nam de Phytophthora-druk flink toe, als gevolg van het vochtige en klamme weer. Hierdoor hebben we flink meer moeten spuiten: ik heb nu, begin september, al net zoveel geld uitgegeven aan gewasbeschermingsmiddelen tegen Phytophthora, dan in droge jaren aan diesel voor beregening.”

Betere prijzen

Hoewel de klimaatverandering extra risico's met zich meebrengt en kostenverhogend werkt, is er volgens Sloetjes ook een positieve kant. “Wanneer deze extremen er niet zijn en iedere teler elk jaar weet wat 'ie ongeveer gaat oogsten, dan zijn de prijzen doorgaans niet goed. Maar door de weersexcessen - en de ervaring dat er in bepaalde perioden veel minder aanbod kan zijn - is de verwerkende industrie bereid om meer te betalen voor akkerbouwproducten. Dat is een voordeel en maakt de extra kosten ruimschoots goed. Kortom: de weersextremen brengen meer risico's en stress met zich mee, maar per saldo springen we er financieel beter uit.”

Opvolger gezocht

De ondernemer gaat voorlopig nog op dezelfde voet door met zijn bedrijf. Wel houdt hij zijn ogen open voor een opvolger. “Er is geen opvolger binnen de familie, dus deze zal van buiten moeten komen. Het zou mooi zijn als zich iemand aandient met wie het klikt en die net zo gek is als ik, en 24/7 bezig wil zijn met het bedrijf”, sluit hij lachend af.

“Als ik mensen nodig heb, dan hoef ik maar te bellen.”

Bert Sloetjes is al sinds de start van zijn akkerbouwbedrijf lid van Abeos. In het begin puur en alleen om aanspraak te kunnen maken op de reductieregeling, maar sinds 20 tot 25 jaar huurt hij ook regelmatig arbeidskrachten in via Abeos. “Als ik mensen nodig heb, dan hoef ik maar te bellen en het wordt geregeld. Daarnaast heb ik sinds enkele jaren een vaste medewerker aan het werk via Abeos. De samenwerking verloopt heel vlot; ik heb hier absoluut geen klagen over.”

Een full pull voor bedrijfsverzorger
Jan Remmelink (56)

“De kracht die je uit zo’n trekker kan halen.”

Het begon met een kleine Ford 3055 (bouwjaar 1974). Inmiddels heeft Jan Remmelink vier trekkers thuis in Hummelo staan. Want niet alleen hij, maar ook zijn drie zonen zijn gegrepen door het trekkertrek-virus. Deze zomer gingen ze samen zeker tien keer op pad.

Zeg maar twee keer per maand. En dan vaak de hele dag of zelfs het volledige weekend. Jan, Peter-Jan, Rick en Tom, (alle 4 werkzaam bij Abeos) koppelen de dieplader achter de Ford 7810 en rijden daar de Ford 3055 en de MF op en reizen af naar de wedstrijd. “De Trekkertrek in Markelo was de laatste van dit seizoen”, blikt Jan enthousiast terug. “En ook een hele mooie! Twee zoons haalden prijs.” Peter-Jan werd met de Ford 3055 tweede in het klassement 2.600 kg, Tom met de Ford 7810 derde bij de 7.000 kg en Rick met de MF (6255) vijfde bij de 5500 kg.

Drie Fords, één MF

Zelf reed Jan mee in de klasse tot 6 ton Duits. “Dan zit de trekhaak op 80 cm in plaats van de gebruikelijke 50 cm. Extra moeilijk omdat de trekker dan sneller achterover gaat. Hij werd tweede. ‘Met de MF, ja.’ Deze hoort nog bij de inventaris van mijn oude melkveebedrijf. Het was de vervanger van een Ford 6610, waarmee ik daarvoor verscheidene prijzen heb gehaald. Waarom een ander merk? We hadden een zwaardere trekker nodig en de MF-Dealer zat het dichtstbij,

haha.” Jan heeft nog op het punt gestaan de machines te verkopen. “In 2009 deden we de koeien aan de kant en ben ik fulltime bij Abeos gaan werken. De trekkers verloren daardoor hun landbouwfunctie. Toch hebben we ze maar aangehouden, puur voor de hobby. Ik heb er plek voor en ze eten geen brood.” Toen Peter-Jan net zestien jaar was geworden en ook wilde gaan trekkertrekken, is hij met de kleine Ford begonnen. Niet veel later kwamen er nog twee bij. “De jongens hebben zelf een Ford 7810 en een Ford 8730 gekocht. Een beetje sleutelen, Michelin banden eronder. Mooi toch?”

Onderonsjes van de streek

De trekkertrek speelt al zo’n 35 jaar een belangrijke rol in Jan zijn leven. Zijn vrouw Rinanda reed vroeger ook. Maar toen er kinderen kwamen bleef zij aan de kant, met de koters papa toejuichen. En na al die jaren staat ze er nog steeds. “Het is gewoon hartstikke gezellig”, vervolgt Jan. “De evenementen in Nieuw Wehl en Tonden springen erboven uit. Dat zijn echte onderonsjes van de streek: kleinschalig en met allemaal bekenden.”

“We hebben redelijk eenvoudige trekkers, maar die kunnen goed meekomen. Want het gaat er ook om of je een beetje de baan kunt lezen.”

Qua kansen geeft het gezin de voorkeur aan Tonden, Toldijk en Nieuw Wehl. “Daar heb je kleibanen en daar presteren we over het algemeen beter op.” En dat blijkt, want de prijzenkast is inmiddels aardig gevuld. Soms een beker, soms een mok of schildje met gravure. “En in Nieuw Wehl krijg je er vaak ook nog een bus olie of wat vetpatronen bij!”

Full pull

“We hebben redelijk eenvoudige trekkers, maar die kunnen goed meekomen. Want het gaat er ook om of je een beetje de baan kunt lezen. Kijk, als je voorganger heeft staan slippen, moet je om die kuil heen rijden. Natuurlijk gaat er eerst nog een shovel overheen, maar de grond blijft daar los. De kunst is dan om er niet in te komen. Tja, en dan is het vol gas en gaan. Met de MF kun je nog op- en terugschakelen, ook handig. Maar dan zonder koppeling hè, anders sta je stil.”

Een full pull, oftewel in één gang de zware sleepwagen de baan van 100 meter over trekken, geeft de meeste voldoening. Dat lukt Jan best vaak. “Tijdens de Trekkertrek in Zelhem had ik de proeftrek en drie keer een full pull. De tachtig meter in de tweede ronde was ook heel mooi. Weet je wat het is, als jij een full pull hebt, hebben andere dat vaak ook. Dan staat de sleep misschien te licht afgesteld. In Nieuw Wehl stond ik op het erepodium zonder full pull. De twee rondes van 95 en 85 meter bij elkaar opgeteld, waren goed voor een eerste plek.”

Gezamenlijke hobby

De sfeer en de gezamenlijke hobby maken dat Jan voorlopig nog wel even doorgaat. “Het begint al met de aanloop naar zo'n dag: trekkers in orde maken, alles op de wagen, de reis er naar toe. En ook op het wedstrijdterrein ben je continu bezig. Dubbel lucht monteren, naar de weegbrug, sleutelen en natuurlijk de trek zelf. Ik heb wel eens uitgerekend dat we in die paar uur wel 4 keer vijftienhonderd kilo aan frontgewichten verplaatst hebben. Leuke drukke dagen!” Soms moet Jan wel even weg voor een melkbeurt op één van zijn werkadressen, maar dat mag de pret niet drukken. Hij weet altijd de weg weer terug.

Jouw toekomst. Onze zorg.